

prima instanță: S. Caraman
(Judecătoria Soroca, sediul Florești)
instanța de apel: Iu. Grosu, A. Corcenco, A. Ciobanu
(Curtea de Apel Bălți)

dosarul nr.2ra-1751/17

ÎNCHEIERE

11 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Galina Stratulat

Judecătorii : Dumitru Mardari, Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Liubovi Gromovenco,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Liubovi Gromovenco împotriva Primăriei satului Cuhureștii de Sus cu privire la încasarea plăților salariale,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 25 mai 2017, prin care a fost admis apelul declarat de către Liubovi Gromovenco, casată hotărârea Judecătoria Soroca (sediul Florești) din 12 ianuarie 2017 și emisă o nouă hotărâre de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă:

La data de 28 martie 2016, Liubovi Gromovenco a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei satului Cuhureștii de Sus cu privire la încasarea plăților salariale.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, că la 17 august 2012 de către autoritatea publică locală Cuhureștii de Sus a fost emisă dispoziția nr.96 despre stabilirea gradelor și treptelor de salarizare a funcționarilor publici din aparatul primăriei Cuhureștii de Sus. Prin dispoziția dată i s-a acordat treapta de salarizare IV.

Ulterior, la 13.02.2014 a fost emisă dispoziția nr. 15 cu privire la modificarea dispoziției nr.96 din 17.08.2012. Prin dispoziția nr. 15 s-a dispus modificarea treptei de salarizare a funcționarului public Gromovenco Liubovi din treapta IV în treapta de salarizare VII.

În urma acestor dispoziții urma să aibă loc recalcularea salariului conform treptei de salarizare a VII acordate, începând cu 01.04.2012.

La 12.02.2016 a depus o cerere în adresa primăriei, unde a solicitat să-i fie efectuat recalcularea salariului în urma treptei de salarizare acordate prin prisma dispoziției nr. 15 din 13.02.2014 cu achitarea diferenței la salariu.

În urma recepționării cererii, la 25.02.2016 i s-a înmînat dispoziția nr.22 despre abrogarea dispoziției nr. 15 din 13.02.2014, iar la 09.03.2016, sub nr.363, a fost emis răspunsul la cererea depusă la data de 12.02.2016.

Indică că, conform dispoziției nr.22 din 25.02.2016 a fost dispus că aceasta intră în vigoare de la 25.02.2016, iar în asemenea circumstanțe neavînd caracter retroactiv.

Din aceste considerente administrația publică locală urma să efectueze recalculul la salariu cu achitarea diferenței la salariu pentru treapta de salarizare, ceia ce nu s-a făcut. Din răspunsul primit se subînțelege că, pîrîtul nu recunoaște treapta de salarizare VII oferită ei și nici nu urmează să primească diferența de salariu.

Cere, efectuarea recalculului salariului pentru perioada 01.04.2012 - 25.02.2016, încasarea diferenței de salariu pentru perioada 01.04.2012 - 25.02.2016 în sumă de 13434 lei, încasarea pentru fiecare zi de întîrziere cu 0,1 la sută din suma neplătită în termen și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărîrea Judecătoriei Soroca, (sediul Florești) din 12 ianuarie 2017 acțiunea a fost respinsă.

La data de 26 ianuarie 2017, Liubovi Gromovenco a depus cerere de apel nemotivată, apoi la 07 martie 2017 a depus apel motivat împotriva hotărîrii primei instanțe, cerînd admitere apelului, casarea hotărîrii contestate, cu emiterea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 25 mai 2017 a fost admis apelul declarat de către Liubovi Gromovenco, casată hotărîrea Judecătoriei Soroca, (sediul Florești) din 12 ianuarie 2017 și emisă o nouă hotărîre de respingere a acțiunii ca fiind neîntemeiată.

În susținerea opiniei date, instanța de apel a reținut că Primarul comunei Cuhureștii de Sus a emis dispoziția nr. 15 la 13.02.2014, prin care a atribuit apelantei Gromovenco Liubovi treapta VII de salarizare, conducîndu-se de Hotărîrea Judecătoriei Florești din 11 octombrie 2013, prin care instanța a constatat faptul că Gromovenco Liubovi în perioada 10 iulie 1991 pînă la 24 iulie 1999 a exercitat funcția de specialist în problemele perceperii fiscale în cadrul Primăriei satului Cuhureștii de Sus, r-nul Florești, funcție ce se atribuie la funcțiile publice.

Respectiv, în urma derulării mai multor procese de judecată, prezenta hotărîre a fost desființată, și nu are putere juridică, concomitent dispoziția nr. 15 din 13.02.2014 prin care s-a modificat treapta de salarizare din IV în treapta de salarizare VII, poartă un caracter ilegal.

În corectarea acestei situații, Primarul satului Cuhureștii de Sus, pe data de 25.02.2016 a adoptat dispoziția nr. 22, prin care a dispus abrogarea dispoziției nr. 15 din 13.02.2014 prin care s-a modificat treapta de salarizare din IV în treapta de salarizare VII.

Reieșind din aceste circumstanțe, Colegiul instanței de apel a considerat neîntemeiate pretențiile reclamantei, prin care se invocă că ea urma să primească recalculul la salariu pe perioada 13.02.2014 - 25.02.2016, timp care a fost valabilă dispoziția nr. 15 din 13.02.2014, prin care s-a modificat treapta de salarizare IV în treapta de salarizare VII, ori reclamanta a solicitat majorarea salariului pentru funcția publică, pe care nu a deținut-o în bază legală.

Conform art. 135 alin.(1) Codul muncii, sistemul de salarizare, pe a cărui bază se determină salariile salariaților, se stabilește prin lege sau prin alte acte normative, în corespundere cu forma juridică de organizare a unității, cu modul de finanțare și cu caracterul activității acesteia.

În cazul dat, Legea privind sistemul de salarizare a funcționarilor publici, Hotărîrea Guvernului privind salarizarea funcționarilor publici nu stabilește dreptul salariatului Gromovenco Liubovi la un salariu pe perioada menționată în calitate de funcționar public, la treapta de salarizare VII, fapt stabilit printr-un șir de hotărîri judecătorești irevocabile.

Totodată a reținut instanța de apel că prima instanță a respins acțiunea reclamantei, însă eronat și-a motivat concluziile pe dispozițiile art. 219 alin. (1) Cod civil, care prevede nulitatea actului juridic, pe cînd reclamanta contestă dispoziția Primarului, care este un act administrativ de dispoziție.

De asemenea, eronată este concluzia primei instanțe, bazîndu-se pe dispozițiile capitolului XIII din Codul de executare, care prevede procedura întoarcerii executării silite, ori hotărîrea judecătorească din 11.10.2013 nu a avut efecte de executare în partea încasării unui salariu mai mare, conform treptei VII, iar Gromovenco Liubovi nu a primit pe perioada 13.02.2014 - 25.02.2016 salariu conform treptei de salarizare mai mare.

În consecință, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Bălți a ajuns la concluzia respingerii acțiunii ca fiind neîntemeiată.

La data de 11 iulie 2017, Liubovi Gromovenco a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii.

Recurenta, Liubovi Gromovenco în motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, deoarece instanța de apel la emiterea deciziei a încălcat și aplicat eronat normele de drept material prin aceea că nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, au aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, au interpretat în mod eronat legea, iar în consecință ilegal au respins cererea de chemare în judecată.

Menționează că conform, carnetului de muncă nr. AA 0801285 funcția ocupată de ea este de perceptor fiscal începînd cu 1984. Din aceste considerente treapta de salariu VII i-a fost corect acordată.

Conform pct.11 alin.3, pct.4 din Hotărîrea Guvernului despre salarizarea funcționarilor publici treptele V-VII se acordă funcționarilor publici cu o vechime în muncă în serviciul public realizată după 27 august 1991 de peste 15 ani.

Aceste prevederi legale impun o condiție de bază și anume că persoanelor ce urmează să li se acorde treapta V-VII urmează să aibă o vechime în muncă în serviciul public de peste 15 ani, dar nici de cum să fie funcționar public de peste 15 ani.

Conform carnetului de muncă prezentat la materialele cauzei Gromovenco Liubovi este angajată în primăria satului Cuhureșii de Sus începînd cu 1984, iar în aceste circumstanțe avînd o vechime în muncă în serviciul public de peste 15 ani, astfel întrunind toate condițiile necesare pentru treapta VII de salarizare.

Deci, consideră că instanțele de judecată urmau să-i admită acțiunea prin aplicarea prevederilor normelor legale sus comentate. Rolul exclusiv al recursului

este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin.(2).

La data de 07 septembrie 2017, Primăria satului Cuhureștii de Sus a depus referință prin care a solicitat declararea recursului depus de Liubovi Gromovenco ca fiind inadmisibil

În conformitate cu art.434 alin.(1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei redactate.

Din actele cauzei rezultă că decizia Curții de Apel Bălți este emisă la 25 mai 2017, fiind recepționată de către Liubovi Gromovenco la 20 iunie 2017 și prin urmare, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat la data de 11 iulie 2017 de către Liubovi Gromovenco este depus în termenul prevăzut de lege.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronate, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Liubovi Gromovenco nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs,

întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2010, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă motivele recursului, invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Liubovi Gromovenco ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Liubovi Gromovenco se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Galina Stratulat

Judecătorii

Dumitru Mardari

Iurie Bejenaru